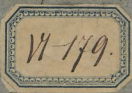

Occasionalia ^{VI-179}
potissimum carmina
vol. Tafel. 19. ~~19.~~

Centuria ~~quinta~~ ^{quinta} ~~quinta~~ ^{quinta}

Unq

VI-179

VOTIVI APPLAUSUS,

QVIBUS,

VIRUM SUMME REVEVERENDUM AMPLISSIMUM
ATQVE EXCELLENTISSIMUM

D O M I N U M

JO. CHRISTIANUM
BUCKIUM,

SS. THEOLOGIE LICENTIATUM,

PASTOREM TORGENSEM SPECTATISSIMUM ET CIRCUULI CIR-
CUMJACENTIS EPHORUM GRAVISSIMUM,

QVUM

IPSI IDIBUS OCTOBRIS MDCCXV.

VITEBERGÆ SAXONUM

PUBLICÆ

DOCTOR THEOLOGIE

RENUNCIARETUR,

PROSEQVI VOLUERUNT

INCLYTI NOMINIS BUCKIANI

ADMIRATORES QVIDAM ET CLIENTES,

VITEBERGÆ SAXONUM

STANNO JOHANNIS LUDOLPHI FINCELII.

*Hæc est illa dies albis signanda lapillis,
 Quo Tibi confertur, rite supremus
 honor,
 Conscendis cathedram, tinctam bom-
 byce tiaram
 Accipis, omne sonat: Maxime Doctor, ave!
 Clamat Io populus, summoque applaudit honori
 Munera quem mentis promeruere Tuæ.
 Ac ingens summos hos gloria reddit honores
 Eusebie summum tradit amica gradum.
 Ipse Tibi longam Pyliosque precabor in annos
 Vitam, contingat sera senecta Tibi.
 Tardus ad astra redi, capiant ut secula fructus
 Doctrinæ multos Ingeniique Tui,
 Interea nitido me semper respice vultu,
 Palladiumque mihi, Magne Patrone, mane.*

Hisce Præceptori olim suo gravissimo jam Pa-
 trono ac Fortunarum Amplificatori certis-
 simo demillo animo fummos in Theologia
 honores gratulatur

M. CHRISTIANUS SAMUEL CLARUS
 Vitreb.

Tergeminos capiens, Amplissime Doctor, honores
Verteris in sidus flammisque recentibus orbem
Splendidus illustras & terras ignibus imples,
Non secus ac alto qui fulget lucifer axe,

Nunciat atque diem cæloque novissimus exit,
Utque solet Phæbus qui non sua lumina solus
Possidet ac retinet lunæ quoque cornua replet:
Sic Tu Cimmericas quoque mentibus excutis umbras,
Tu monstras callem qui ducit ad ignea cœli
Sidera luce Tua, multis Sol altus in umbra es.
Appenninigenæ declives Tibridis undæ,
Ante retro flectent cursus, & in ostia Nili
Labentur, tacite refluet vel spumiger Albis,
Quam splendor lumenque Tui post fata tegatur
Nominis, illustras quos natos montibus altis
Esse putes, silicesque gerunt sub pectore duro,
Sæpe Tuis radiis & ferrea corda liquefcunt,
Mollia flectuntur verbis, ut Hymettia cera
Sole remollescit flammamque manumque secuta.
Non ego, si plures Deus ora moventia linguas,
Et fluxum venæ largum Pindumque dedisset,
Eloquerer merita quæ sint virtutis honores.
Dignus es Euboici convincere pulveris annos,
Dignus & alipedis prævertere secula cervi,
Nec minus Iliacam vita superare senectam,
Sera sit illa dies & nostro tardior ævo,
Quo Sol iste Tuus cedat terraque poloque.
Ipse tamen cœtum purum dum fideris instar
Collustras, aliquam quoque partem luminis hujus
Mitte mihi, facieque precor, dignare serena.
Finit iter cœlo Titan cum luce peracta,
Littora post cursum Tarthesia pronus anhelat,
Solvit equos rutilansque lavat sub gurgite ponti,
Atque sequente die reparatis viribus exit:
Sic post occasum surgens fulgentior ignis,
Atque relucentes sidus primi ordinis ingens,

*His Patrono summos in Theologia honores
demisse gratulatur*

M. JOHANNES LAURENTIUS HENNE.

Quos Academia rite, placet manet impia turbae
 Vox, adspersit honores, hos, Babylonis ab orco,
 Papa dico, quod emanant, fac fulminis alis
 Effugias, vites: id Bodensteinius olim
 Deperit noster: Rabbi nemo, nisi Christus,
 Audiat. Isthac scurra canit mendacia fingens.
 Ad Christi comites haec tantum dicta leguntur.
 Quae bona sunt, ut nos iussit sacrata tenere
 Litera: sed remove simul carbone notata,
 Dum mala sunt, atro: sic vel Babylonica quadrat,
 Quae bona sunt, retinere diu. De iure malignis
Ανθρώπων ἐπιδύμασιν adiiciendus & error
 Est hic. Quos ideo celsi MODERATOR Olympi
 Leucoreos meritos **TIBI, MAXIME SUMME PATRONE,**
 Mittit honores, hos quia non spernis, quia causam
 Haec faciens agis hanc nostram, caelestia curas.
 Quam **DOMINUS** decorare fidem velit, & **TUA** vasta
 Esse **DEUS** non praemia duntaxat, sed & umbo:
 Fausa trahat secum, secum felicia portet
 Quaelibet iste dies **TIBI**, consumatque malorum,
 Quas soliti Python, homo sunt contexere noctes.

M. IO. BENI. REINHARD.

Jam meritis venit ecce Tuis honor aequo in orbe,
 Eusebie Doctis quem tribuisse solet,
 Argelia proceres dotes videre celebres
 Quos natura animo condidit alma Tuo.
 Pastoris partes mandare & munera sacra,
 Antistes pascas agmina sancta Dei,
 Non secus ac Aaron ovium qui Pastor opimus,
 Lumine sub cuius fulsit ubique fides.
 Dignus Apellæ cuperunt quem fingere cera,
 Palladia dignus. Phidiacaeque manu.
 Te tamen Eusebie summo cumulavit honore,
 Qui stabit donec terra polusque manent.

PAULUS ADAM HOFFMANN.

Mag. H. ...

f

TA-706

Nur 11, 27, 28 verknüpft

10 10
10 17

VOTIVI APPLAUSUS,

QVIBUS,

VIRUM SUMME REVEVERENDUM, AMPLISSIMUM
ATQVE EXCELLENTISSIMUM

D O M I N U M

JO. CHRISTIANUS
BUCKIUS

SS. THEOLOGIE LICENT

PASTOREM TORGENSEM SPECTATISSIMUM
CUM JACENTIS EPHORUM GRAVIS

2^{VM}

IPSI IDIBUS OCTOBRIS MD

VITEBERGÆ SAXONUM

PUBLICÆ

DOCTOR THEOLOGICUS

RENUNCIARETUR.

PROSEQUI VOLUERUNT

INCLYTI NOMINIS BUCKIUS

ADMIRATORES QUIDAM ET

VITEBERGÆ SAXONUM

STANNO JOHANNIS LUDOLPHI FINIS

